„Šykštuolis yra tas, kuris, kai esu paminėtas, neprašo Allaho palaimos man.“

Al-Husain Ibn Ali Ibn Abi Talib (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė: „Šykštuolis yra tas, kuris, kai esu paminėtas, neprašo Allaho palaimos man.“

[Sachych] [رواه الترمذي والنسائي في الكبرى وأحمد]

Pranašas perspėjo dėl susilaikymo nuo Allaho palaimos prašymo jam, kai išgirstamas jo vardas, titulas ar apibūdinimas. Jis pasakė: „Tikras šykštuolis yra tas, kuris, išgirdęs apie mane, neištaria palaimos maldos.“ Tai pagrįsta tuo, kad: Pirma: kas taip daro pasielgė šykščiai dėl to, kas jam nieko nekainuoja ir nereikalauja nei pinigų, nei pastangų. Antra: jis pasielgė šykščiai savo paties atžvilgiu, nes atėmė iš savęs atlygį, kuris gaunamas prašant Allaho palaimos Pranašui. Susilaikydamas nuo to, jis neįvykdė pareigos, kurią privalu atlikti ir prarado galimybę pelnyti atlygį. Trečia: Allaho palaimos prašymas Pranašui yra dalis jo teisės įvykdymo, nes būtent jis mus mokė, vedė, kvietė pas Allahą Visagalį ir atnešė mums šį apreiškimą ir šariatą. Kitaip tariant, jis – po Allaho – yra mūsų ėjimo teisingu keliu priežastis. Tad tas, kuris neprašo Allaho palaimos Pranašui, yra šykštus tiek sau, tiek Pranašui, nes jis atsisako vienos iš paprasčiausių savo teisių.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/5403